

WILEY
NEST

Voor Dames-, Heren- en
Kinderkleding
naar

NIEK VAN HUNNIK
Opheusden - Ochten - Zetten

Grote sortering
en
lage prijzen.

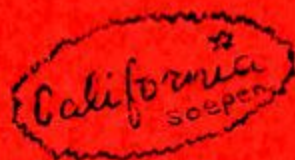
Van Sartre tot Woodhouse
en van Sokrates tot
Chroestjef.

Je vindt het allemaal in
de Pooket-Boeken!

Nu reeds 1500 Nederlandse
titels.

Kom af en toe eens vrij-
blijvend in onze grote
voorraad neuzen.

BOEKHANDEL B.O.S.
ZETTEN

100% kwaliteit.

Buitengewoon fraaie
geschenken.

Vraag ons premieboekje.

Fa. H.J.HOUPST, Bakkerstraat 16 Zetten

Het adres voor:

Manufacturen - dameshoeden - handschoenen - shawls -
petten enz.
Stoffen - japonnen en rokjes.

Huishoudelijke artikelen - speelgoederen en alle
schoolbehoeften.

het UILENEST

SCHOOLBLAD, UITGAANDE VAN DE CHRISTELIJKE H.B.S. TE ZETTEN

Redactie:	B.Bode	A.Chaigneau
	W.Kuyper	E.Poortermans
Adviseur:	de heer J.Lubbers	

VAN DE REDACTIETAFEL

Ons vijfde nummer van deze jaargang verschijnt weliswaar na de pinkstervakantie (zoals we reeds in ons vorige nummer veronderstelden), toch zijn we de schrijvers erkentelijk voor hun kopie. We drijven nog wel een beetje op de oude stroom: er zijn verscheidene stukken opgenomen, die we reeds in ons bezit hadden.

Deze aflevering is weer voorzien van een puzzel, (die soms zondigt tegen de huidige spellingvoorschriften - brrr!) Voor een goede oplossing is weer een boekje beschikbaar.

Wij maken onze abonnees erop attent, dat we geen nieuwe puzzels meer nodig hebben, maar wel kopie.... kopie... en nog eens kopie! Na deze volgt dus nog één aflevering. Laat die geweldig worden! Dat ieder schrijve, opdat dit zesde nummer een waardige afsluiting vorme!

Redactie.

DE PAASVAKANTIE VAN STYX, DE VELDUIL (vervolg)Uilestad. Vliegveld "tempo" (afgekort Uilpo)

"Ziezo neef, nu kan ik je tenminste de vleugel schudden! Hoe gaat het er mee?"

"Prima, Styx, maar ik ben 2 minuten en 21 seconden op mijn tijdschema achter en we moeten nu geen tijd meer verdoen met plichtplegingen. Kom naar mee; ik zal je de hele stad in precies een etmaal laten zien". En daar gingen ze... stadsraket nr.777 in op weg naar de fabriek voor luchtbrofietzen, enz. bedrijf met toekomst.

Hoe het daar toeging kunnen we wel raden. Het was allemaal even fantastisch. Toen in raket 888 naar de fabriek voor sleepkabels. Rondleiding aan een speciale sleepkabel, die het tweetal door het hele complex trok. Toen naar de uilenesten met stalen ramen en deuren. Geen een uil die er nog over piekert om in een boom te zitten, laat staan te wonen. Dat doen ze alleen nog in de onderontwikkelde gebieden. En direkt in stadsraket 999 weer verder. Styx genoot. Wat een wereld! Geweldig! Dat was nog eens een uilwaardig bestaan! Die uilen wisten, hoe ze met hun tijd om moesten gaan! Wat een tempo! Styx werd er wel moe van. Hij kon al dat nieuwe bijna niet meer in zich opnemen. "Zeg Radius, zullen we nu niet eens even gezellig in een boom gaan zitten" begon Styx voorzichtig. Maar ze schoten alweer een stadsraket in. Nr.1000: Naar de h.s.v.c. (hoge school voor vrijetijdsbesteding en cultuur, kortgeleden gewijzigd in: hoge school voor vrijetijdsbenutting en cultuurefficiency).

"Let U even op de foto recht voor U" zong de zangerige stem van de zelfdenkende gids bij het binnenkomen. "De oprichter van de hogeschool met uilebril, boek, inktpot en ganzeveer. Wijsheid straalt van zijn gezicht. Hij kijkt U onderzoekend aan". (De geïnteresseerde lezer zal intussen bemerkt hebben, dat het deze oprichter is, die prijkt op de omslag van onze krant). "We gaan nu rechtsom de gang door naar de collegezaal, waar we zullen mogen meeluisteren naar het college van, naar het college van naar het college van.... Storing. Een desbetreffend lampje ging branden. De zelfdenkende gids had iets vergeten in te vullen. Intussen liep ons tweetal rechtsom de gang door, Radius zich ergerend aan het feit dat er iets verkeerd kon gaan en Styx, vol bewondering voor het mooie gebouw. Vandaar dat Radius ook niets merkte van een uilemeisje, dat vlug naar de ingang liep kennelijk om de zelfdenkende gids te bedienen. Had hij het gezien dan zou hij zich eraan geërgerd hebben, dat je op zo'n school nog een echte uil nodig had om storingen op te heffen, in plaats van een elektronische zelfcorrectie. Nu bleef hem die ergernis bespaard maar ook (helaas) de aanblik van haar vleugels en haar staart! En haar ogen! Nee, dan Styx! Hij kwam 2 minuten te laat de collegezaal binnen. Alle studenten van de hogeschool waren bijeengeroepen voor een toespraak van

de grijze rector magnificus. (Vandaar dat er een storing was opgetreden). Op een groot bord had hij eigenvleugelig geschreven: Willen jullie een krant, zorg dan voor Kopie. En met theatrale gebaren en roerende woorden deed hij een laatste poging om de studenten er toe te krijgen om tenminste eenmaal in hun leven zelf iets voor de krant te schrijven. Er was al in geen jaren eenkrant uitgekomen en het vorige nummer had de rector in zijn eentje volgeschreven. Er viel een stilte en juist op dat ogenblik kwam Styx de zaal binnen. Geen wonder dat aller oog op hem gevestigd werd. Neef Radius keek geërgerd achterom.

"Eindelijk, dames en heren, iemand die een vraag wil stellen", juichte de stem van de rector op het moment dat Styx wilde gaan zitten. "Zegt U het maar, daar achteraan" (Styx wilde eigenlijk helemaal geen vraag stellen, zoals we weten, maar de rector dacht het omdat hij hem niet had zien binnenkomen en dacht dat hij opgestaan was). "Wel", klonk het na enig peinzen, "ik ben maar een H.U.S.B.er uit onderontwikkelde gebieden, maar als U erg verlegen zit om copie, dan heb ik nog wel een rijmpje dat ik onder het vliegen bedacht heb..." Daverend applaus. "Dit, dames en heren" jubelde de rector, "dit is de hoogste vorm van lyriek die ik ooit gehoord of gelezen heb! En dat onder het vliegen! En dat in ons hogeschoolblad! Mogen wij U dank zeggen uit de grond van ons hart?" "O, ik wil nog wel meer rijmpjes erin schrijven en een verhaal over mijn reis". Daverend applaus. De grijze rector stevende op onze overblufte Styx af, drukte hem de hand en sprak: "Dames en heren een gedenkwaardig ogenblik. Dit is de renaissance van de woordkunst. De cultuur herleeft door een genie, dat nog niet, zoals wij ten onder is gegaan in de wereld van de techniek. W u k u n n e n w e w e e r p r o b e r e n o m o n z e v r i j e t i j d w e r k e l i j k t e b e s t e d e n , z o d a t w e z e l f s c h e p p e n d b e z i g z i j n . Houd uw oog gericht op dit jong genie en op de onderontwikkelde gebieden in het algemeen. Zij behoeden ons voor de ondergang. Het verwondert ons niet, dat het verdere tijdschema van neef Radius geheel in de war raakte, dat de sneldrukkerij een jubileumnummer van het hogeschoolblad uitgaf ter eere van (en door) Dr.h.c.Styx, dat onze held zelfs benoemd werd tot gasthoogleraar voor de duur van de paasvakantie, dat zijn studenten trouw alle

taalfouten overnamen van het bord en.... dat het uile-
meisje zorgde voor een happy-end, waarvan wij de details
de lezer zullen besparen. e i n d e

B.

OPMERKING VAN DE REDACTIE N.A.V. "DE MARMOTJES"

We hebben een reactie op "De Marmotjes" binnengekregen.
Wij plaatsen het hieronder, maar we willen eerst enkele
kanttekeningen maken, voordat de lezer ertoe overgaat
zich op onderstaand - schijnbaar scherp gesteld - stuk
te werpen en het als "smakelijk" te verslinden.

1. Hebben wij het nodig geoordeeld commentaar te leveren
bij "De Marmotjes"?

Wij zouden aanmerkingen hebben kunnen maken, nl. op het
biologisch gedeelte van dit opstel. Wij weten, dat
"Bio-loog" slaapt als een marmot, wat de biologie der
marmotten betreft. Wij nemen hem dit echter niet kwalijk,
omdat wij weten, dat "Bio-loog" geen bioloog is.

Loog "Bio-loog"? Wij hebben geen stenen des aanstoots van
enige omvang kunnen ontdekken. Verscholen zich genoemde
aanstotelijke stenen onder het kleed der symboliek?

Zelfs met des criticasters ogen hebben wij gezocht naar
symbolische stoten, superkritische spiesprikken. We ont-
waarden ze niet; slechts flauw schemerden ons voor ogen
de prikkeling der bekende spijkers op laag water.

3. Wij waarderen studies. Ook die over het sociale en
culturele leven van enige diersoort. "Bio-loog" beperkte
zich in zijn studie (zie zijn inleiding) en - wij
vermoeden - tevens in zijn symboliek. "In der Beschrän-
kung zeigt sich der Meister". Het is daarom gevaarlijk
- waarde inzender - symboliek te duiden. Men zou die
kunnen misduiden.

4. De redactie houdt zich aanbevolen voor kopie betref-
fende dit sociaal-culturele onderwerp.

OPEN BRIEF AAN EEN LEUGENAAR

U, collega schreef een stuk. Dat U een collega was en
geen leerling, kon de goede lezer wel ontdekken. Dat
"bio" inderdaad "loog" is ook wel duidelijk. De echte
bioloog deed zich elders kennen.

Het stuk dan, dat over marmotjes gaat, dwingt me de pen
te grijpen. Kritiek op taal en vorm laat ik achterwege.
U kunt wel van Uzelf denken dat U "uw" nederlands goed
beheerst. Het lijkt me echter wel eens af te wijken van
de gebruikelijke taal van de overige nederlanders.

Mijn grief is ernstiger. We zijn met dit stuk een gevaarlijke weg ingeslagen. De redactie had het m.i. nooit moeten plaatsen of er minstens commentaar bij moeten leveren. Want U, collega, (had U Uw naam maar genoemd, dan kon ik U onder vier ogen nemen en mijn tong is scherper dan mijn pen), kiest bewust voor de wanorde.

In de maatschappij van vandaag is er geen sprake meer van autoriteit en gezag. Verantwoordelijkheidsbesef en gemeenschapsgevoel zijn de bindende krachten. Men dient zichzelf vrijwillig beperkingen op te leggen omdat men begrijpt dat het najagen van eigen belangen altijd betekent het wegdrücken van anderen.

In deze gedachte past wonderwel onze schoolraad: leden gekozen uit de klassen en nog altijd in de allereerste plaats leerlingen van de klassen en dus in nauw contact met de kiezende massa. Deze uitverkorenen komen tot een besluit, dat misschien voor henzelf niet aangenaam is, maar dat ze voor de goede orde menen te moeten nemen: niet roken, niet fietsen of wat u maar wilt.

En nu suggereert U, collega "bio-loog", dat zulke besluiten zouden worden gesaboteerd, dat de naleving zou moeten worden gecontroleerd, dat niet elke leerling zichzelf zou schikken in wat zijn eigen mensen noodzakelijk achten.

Dit is wel voldoende lijkt me.

Het is natuurlijk niet waar, wat U wilt zeggen. Als er ook maar iets van waar was, zag het er slecht uit met de vrijheid van de schoolraad. Als bijv. het gezag van de docenten voor naleving van de bepalingen moest zorgen, dan zou datzelfde gezag ook de besluiten beïnvloeden. Want een besluit waar zij zich niet achter stellen heeft dan geen zin.

Natuurlijk zijn er a-socialen. Die treft je in iedere gemeenschap aan. Maar ik weiger te geloven, dat het regel zou zijn om eigen wegen te gaan.

En dat is eigenlijk wat U "bioloog", beweert. U maakt grapjes, niet onaardig soms, over het onbetamelijke en geeft daarmee toe dat U het nog zo erg niet vindt. Steunpilaar der ongeregelden, vriend van overtreders, ik spreek U rechtstreeks aan. Uw anonimiteit dwingt me tot deze openbare aanklacht.

Ik mag U wel, dat gaat zo met collega's, maar ik waarschuw U. Waarschijnlijk bent U nog jong en heeft U niet beseft

wat U heeft gedaan. Een kleine correctie op Uw stuk kan nog veel goedmaken. Mocht U zelf al tot dat inzicht zijn gekomen dan zal de redactie dit wel in de prullemand gooien, wat mij liever is.

v.D.

JANTJE

"Jantje blêf nou toch is effen fen dat tassie af, hoor je?" zei een mevrouw die tegen over mij zat tegen haar ongeveer zevenjarig zoontje. We zaten met z'n vijfen in de wachtkamer bij de tandarts. Een oud mannetje, een zeer deftig uitziende dame, die mevrouw met haar zoontje en ik. "Ja, me soon hep een holle kies, verstaant uws? Die mot gevuld worde. Nou, dat zel me een gesanik gefe. 't Arme joggie is er kapot fan. Jantje nou toch, sit nou toch niet aan die tas. Ja ziet uws, hij is gek op tasse, so geseid. Ja me man hep een tassewinkel". De deftige dame knikte maar van ja en nee. Aan haar gezicht kon je zien, dat ze in stilte leed. Iedereen had zitten lezen, tot dat welbespraakte mechanisme de wachtkamer binnen zeilde. Nu kon het niet meer, hoe kon het lot toch zo verschrikkelijk zijn. "Ja, enne, de sakies staan er goed foor. En op school doet hij ok so goed sijn bès, dat begrèp uws wel? Hij wil nog verder komme den se fader maar dat sel h'm wel niet lukke. Kijk nou toch zo'n joggie. Jantje, sit die meneer niet so an te glure, mamma kan er ook niets an doen dat-ie een hoof fan gebarresee porselèn hep". Het mannetje kleurde, maar ziedaar, de redding. Een blondgelokt hoofd kwam om de deur kijken en zei: "folgende". "Ja", zei de ratel weer, "'k hep een sus in de Haag wone en ze praat so "daftug". "Me man sei ook al: wat een wêf. Jantje kom hier naas me sitte, dan ken je geen kwaad doen. O ja en me man en ik sèn naar een konsert geweest. Het he tte, la's kèke, o ja, "Aine klaine nachmoeziééék". Deze laatste lettergreep sprak ze zo gillend uit, dat de dame (die zo deftig was) opsprong uit haar stoel en haast door het plafond verdween. Toen kwam weer het blondgelokte hoofd om de deur kijken. Na de uitroep: "folgende" stond de ratelslang op, nam Jantje bij de arm, die terstond ging blèren en zeilde de kamer uit. Waardig ging het niet, want ze struikelde over de drempel en kegelde de hall door. Toen ze dan eindelijk verdwenen was, keken de dame en ik elkaar aan,

glimlachten tegen elkaar en waanden ons in het paradijs.
S.R.

BOETOE

Het liep tegen het einde van de nederlandse les, toen de leraar vroeg: "En nu jongens wil ik wel eens horen wie van jullie een aardig spreekwoord kan noemen. Jan begin jij maar eens". Jan denkt even na en zegt dan: "Na regen komt zonneschijn". "Goed Jan". "Ja meneer, gedeelde vreugd is dubbele vreugd". Boetoe, 'n kleine ondeugd, die altijd vol streken zit, zegt met een effen gezicht: "Een gek kan meer vragen, dan vele wijzen kunnen antwoorden". De leraar niet wetend wat hij er van denken moet, zegt: "Nu nog één Boetoe". "Wie de schoen past, trekke hem aan". Nu wordt meneer nijdig en schreeuwt: "En nu gauw een ander spreekwoord anders ga ik de directeur halen". "Veel geschreeuw maar weinig lol", zegt Boetoe met een uitgestreken gezicht. De woedende leraar vliegt de deur uit en haalt de directeur. Wanneer hij weg is, is het erg rumoerig in de klas en Boetoe zegt tegen zijn buurman: "Als de kat van honk is, dansen de muizen op tafel". Even later komt de leraar met de directeur binnen. Laatstgenoemde loopt achter aan en Boetoe zegt weer: "Het hinkende paard komt achteraan".

De directeur gaat naar Boetoe en zegt: "Zo Boetoe, ken jij nog meer van zulke mooie spreekwoorden?" "O ja, meneer. Een ongeluk komt nooit alleen". Nu wordt de directeur boos. Hij zegt: "En geef nu maar gauw een ander spreekwoord, anders krijg je een geducht pak slaag". "Voor geweld moet alles zwichten". Dan rukt de directeur hem de bank uit en Boetoe zegt gauw: "Bezint, eer gij begint". Maar arme Boetoe wordt over de knie gelegd en krijgteen flink pak slaag en zegt met een pijnlijk gezicht: "Wat gij niet wilt dat U geschiedt, doet dit ook een ander niet". Dan wordt hij naar huis gestuurd. Bij de deur draait hij zich nog eenmaal om en zegt: "Oost west, thuis best".

Stoffel.

Picasso (tot zijn vriend): "dat oog van die peinzende vrouw bevalt me niet; er zit te weinig diepte in".

Vriend: "Schilder het dan over".

Picasso: "Ja maar ik weet niet meer waar het zit".

Stoffel.

PUZZELEXPERT

Toen de heer C.Kneutermans uit Hoogbroekersloot voor de vierde achtereenvolgende maal een prijs van f. 800,- had gewonnen in een puzzelprijsvraag, zag ik in, dat deze man hoognodig geïnterviewd moest worden. Dus ging ik op een zonnige dag op weg naar Hoogbroekersloot.

Al is de reis naar deze welvarende gemeente niet van ongemakken ontbloeit, toch slaagde ik er in na een tocht van 2 uur 47 minuten en 58 seconden, het dorpje te bereiken. Na enig gevraag, waarbij de eenvoudige dorpingen elkaar nogal tegenspraken (terwijl Hoogbroekersloot toch maar 681 inwoners telt), kwam ik na slechts vijf keer verdwaald te zijn geweest toch bij de gastvrije hoeve van C.Kneutermans aan.

Ik klopte aan en enige tijd later verscheen een breedborstig man met kortgeknipte haren in de deuropening. Toen hij hoorde dat ik van de pers was, werd ik binnengelaten. Wat me al dadelijk bij m'n binnenkomst opviel, waren de bordjes die in de vestibule tegen de wand hingen. De meeste van zulke voorwerpen dragen gewoonlijk opschriften als "Oost-West, thuis best", "Eigen haard is Goud waard", enz. enz. Maar hier droegen zij alle spreuken als:

"Wie waagt die wint", "Kruis of munt", "Pech of prijs", "Kijk U rijk". Het woonvertrek stond vol woordenboeken, dictionaires, encyclopedieën en andere lijvige folianten. Zelfs onder mijn stoel ontdekte ik nog een "Van Dale". Ook de theelepeltjes bleken het bestuderen waard. Er stond op de ene kant een 1, 2 of 3 en op de andere kant een vraag bijv. a) de jongen was getikt. "Een aardige bezigheid het werk

heid bai de thee", bromde mijn gastheer. "Een drie", mompelde ik. "Nai, fout", triomfeerde Kneutermans. "Een een". "Je zegt het wark is getikt geworre en niet het wark was getikt". Ik stond verastomd, zo'n haarscherp verstand bij zo'n eenvoudige landman had ik nog nooit aangetroffen. Na enige tijd vroeg mijn gastheer of ik er prijs op stelde om de beesten eens te gaan bekijken. Hij wachtte niet op mijn antwoord, maar ging mij dadelijk voor. Het meest opvallende was wel, dat de kippen met een 3 beschilderd waren en de haan het cijfer 2 op de vleugels bleek te hebben. De 3 stond er omdat de vraag wie er eerder was, de kip of het ei nog nooit juist beantwoord was (dus onbeslist een 3), terwijl het ei er eerder

geweest moet zijn dan de haan, daar een haan geen eieren kan leggen, derhalve een 1.

Bij de verdere rondgang, die een uur en 56 minuten duurde, bemerkte ik, dat de gehele veestapel van boven tot onder vol zat met symbolische puzzeltekens, waarvan me echter in de meeste gevallen de betekenis ontging.

Toen we in de knusse woonkamer teruggekeerd waren, bleken de 14 spruiten van Kneutermans ook gearriveerd te zijn. De oudste was een ferme knaap van 17 en de jongste was nauwelijks $1\frac{1}{2}$ jaar oud. Wat opviel was, dat ze allemaal dezelfde soort flodderbroek droegen en een gelijkvormige snotneus bezaten. Nadat de kinderen of naar bed of de deur uitgewerkt waren en het gesprek, afgewisseld door een lekkere borrel, vertrouwelijk werd, durfde ik de grote vraag te stellen: "Hoe lang doet U nu wel over het oplossen van een puzzel? Er gaat toch zeker enorm veel tijd inzitten met al die dictionnaires erbij?"

"Nou ja, da valt genoeg mee, heur. Een stief kwartierke, denk ik". "Ja, maar dat is toch onmogelijk?" "Ut's stom eenvoudig hoor(hierop haalde Kneutermans een ivoren dobbelsteen uit z'n zak). Zie je dit ding?" Ik knikte. "Nou, da's alles."

Ik sloeg achterover van pure verbazing. Dit was overwelldigend, bovenmenselijk mag ik wel zeggen. Haastig nam ik afscheid van C.Kneutermans en z'n gezin. Bij het eerste het beste stadje stapte ik uit de bus ik rende naar een antiquiteitenwinkel; de bel ging rinkeland over en de eigenaar verscheen. Hijgend bracht ik uit: "Heeft U een ivoren dobbelsteen voor mij.....!"

Rudy van Kan.

WAT MOET JE DOEN.....

..... als je een lege maag en een dito portemonnee hebt? Ik weet niet of u 't wel eens is overkomen, maar in welke stemming je dan verkeert, "ja" dat kunt u wel raden. Met mijn laatste kwartje heb ik nog een worstje uit de automaat kunnen halen. Met dit hartige brokje stevig in mijn hand geklemd wil ik naar een rustig plekje gaan om er echt van te genieten. Dat zou ook gelukt zijn ware het niet dat ik bij 't oversteken net voor zo'n brosem moet wegspringen. Daar ligt nu mijn heerlijkheid in de goot. Verdrietig loop ik verder naar de plek, die ik van te voren bedacht heb, in 't park op een bankje....

"Wat zit jij hier eenzaam" hoor ik opeens een stem.

Ik kijk om me heen en ik zie er alleen een hond staan. Het is een echte zwerver, maar toch wel een grappige snuit. De stem schijnt toch van hem te zijn gekomen. Wie gaat er nou met die kou in 't park zitten? Ik zou 't niet doen hoor, gaat hij verder. Ik antwoord niet direkt, het schijnt ook niet bij hem op te komen, dat 't heel verwonderlijk is voor ons mensen, om zo maar door een hond te worden aangesproken. Ik ben er al gauw aan gewend, en vertel hem 't verhaal dat ik u juist deed. Bij 't woord worstje komt zijn tong uit zijn bek en likt langs zijn snuit. Hij probeert me te troosten door me een van zijn lotgevallen te vertellen. Van de slager, met zijn lange armen en dat ze steeds uitschieten als hij langs diens zaak komt snuffelen.

Maar iets geven "ho maar". Zelfs op "Dierendag" vervolgt hij schiet er niets over. Inplaats dat hij ons eens uitnodigt om in zijn zaak te komen kluiven, geeft hij je liever een zwieper met zijn schoen. Maar toch blijft die slagerij toch aantrekkingskracht op ons uitoefenen. Hij probeert me te troosten maar 't dier is nu zelf in downstemming geraakt. Ik wil hem op mijn beurt opmonteren en ik verklap hem de plaats waar ik door die onhandige manoeuvre m'n worstje heb laten vallen. Hij fleurt op slag op. Zijn oren hangen nu niet meer naar beneden, maar staan als twee richtingwijzers omhoog. Terwijl hij me bedankt rent hij al met blijde sprongen weg, mij achterlatend op de harde bank maar met een warm gevoel. Pucky.

De Ned.Herv.Kerk te Elst (O.B.)

Wanneer je Elst bezoekt zie je al van verre de toren. Vanaf deze toren heb je een mooi uitzicht over de Over-Betuwe. De kerk is in gotische stijl gebouwd. In de tweede wereldoorlog is deze totaal vernietigd. Voordat men in 1948 met de restauratie begon heeft de Rijksdienst voor Oudheidkundig Bodemonderzoek opgravingen verricht in de grond onder de kerk.

De opgravingen brachten - voor de eerste maal in Nederland - aan het licht dat een Chr.kerk gebouwd is op de plaats van vroegere heiligdommen, en dat dus de plaats van de Elster kerk reeds gedurende een periode van + 2000 jaar voor godsdienstige doeleinden is gebruikt. Door de opgravingen werd veel bloot gelegd o.a. twee

Gallo-Romeinse tempels en er zijn nog meer belangrijke vondsten gedaan. Nu heeft men de mogelijkheid geschapen om al deze interessante opgravingen te bezichtigen. Men heeft nl. onder de kerk een museum ingericht, dat voor iedereen te bezichtigen is.

A.K.

SPOKEN EN HERSENSCHIMMEN

Het is waar, dat in een h.b.s.-B de nadruk ligt op wat men "de exacte vakken" pleegt te noemen; en juist daarom is het zo verheugend, dat op onze school niet iedereen zo huiverig is voor de meer literaire kant als Styx, de velduil. Integendeel: uit de twee grote schoolmanifestaties, die nu achter ons liggen (de Contact Avond en de Grote Avond) blijkt juist, dat daar een zeer levendige belangstelling voor bestaat, en zelfs, dat de school de capaciteiten bezit actief deel te nemen aan toneel, voordracht en muziek. Het zou mijns inziens dan ook niet onmogelijk zijn een toneelgroep te vormen die voor de afsluitingen van de kwartalen iets zouden kunnen doen op het gebied van toneel, cabaret en/of muziek.

Een stuk, dat het op zo'n avond goed zou "doen" is bijv. De Spooktrein (The Ghosttrain), dat afgelopen 12 en 13 mei met zoveel succes in het Tretpunt vertoond werd door het gezelschap van de Helderling Stichtingen.

De Spooktrein is een zeer speelbaar stuk: het is spannend, humoristisch en, verre van "zwaar" te zijn, behandelt het toch ook een meer ernstige kant van het leven: Charles en Peggy, pas getrouwd en diensengevolge in de zevende hemel, staan in contrast tot Richard en Elsie, al langer getrouwd en op gevoelige wijze uit deze zevende hemel naar beneden getuimeld. Het humoristische element wordt vooral vertegenwoordigd door Teddy Deaken, de "fool" en dikhuid (een zeer dankbare rol!) en juffrouw Bourne, dol op haar kanariepietje. De ontknoping is goed en onverwacht. Het geheel speelt zich af in de sinistere sfeer van een spookachtige nacht in een armoedige stationswachtkamer.

De Spooktrein, waarvan zovelen in het Tretpunt genoten hebben, is één voorbeeld, maar er zijn legio stukken, die zich uitstekend lenen voor vertoning op een schoolpodium (bijv. bewerkingen van bestaande stukken en verhalen door P.H.Schröder). Zou het niet kunnen komen tot de vorming van een eigen toneelgroep?

B.

LOUIS PASTEUR

Weldoener der mensheid

Louis Pasteur werd op 27 dec. 1822 te Dôle in de Franse Jura geboren. Hij was de zoon van een eenvoudige ouders. Zijn vader was leerlooier, zijn moeder de dochter van een tuinman. Nadat de familie nog in verschillende andere kleine plaatsjes had gewoond, vestigde zij zich tenslotte in Arbois, waar Louis naar school ging. Hij had een helder verstand maar was op school toch maar een middelmatige leerling. Wel blonk hij uit in tekenen en was in zijn dorp bekend door de vele tekeningen die hij van de inwoners maakte. Zijn vader wilde hem beslist geen schilder laten worden, maar drong er bij hem op aan om onderwijzer te worden. Na dit laatste enige tijd geweest te zijn ging hij naar Parijs om daar aan de universiteit te studeren. In 1847 eindigde hij zijn studie en werd leraar aan het lyceum van Dyon, in 1867 hoogleraar aan de Sorbonne, de beroemde universiteit in Parijs. Tijdens zijn studententijd deed Louis Pasteur veel proeven. Hij interesseerde zich vooral voor microben, de zeer kleine wezentjes die ziekten veroorzaken. Door zijn ontdekkingen werd de mislukte oogst van de wijnbouw in Frankrijk veel kleiner. L. Pasteur kreeg ook met tegenstanders te doen, die bewezen dat microben zomaar uit zichzelf in een bepaalde vloeistof konden ontstaan. Pasteur bewees dat er lucht bij nodig was. Daartoe kookte hij bepaalde vloeistoffen die hij goed afgesloten hield. Alle levende microben waren in deze vloeistoffen door het koken gedood. Na enige tijd waren de vloeistoffen nog in dezelfde goede staat. Daarna stelde Pasteur de vloeistoffen aan de buitenlucht bloot en na verloop van enige tijd traden er in de vloeistoffen verschijnselen van bederf op, veroorzaakt door de microben in de lucht.

Hoewel Pasteur door dit werk reeds ons aller dankbaarheid waard is, hebben zijn onderzoekingen op dit gebied hem niet de grootste roem gebracht. Deze kreeg hij door bestrijding van hondsdoelheid. Na talloze en talloze proeven ontdekte hij hoe de zo gevreesde ziekten werden veroorzaakt en welke geneesmiddelen ertegen gebruikt konden worden.

In juli 1885 werd Joseph Meister, zoon van een slager, toen hij op weg was naar school door een dolle hond aangevallen en gebeten. De dokter die de wonden onderzocht

gaf de wanhopige ouders de raad om naar Parijs te gaan om Louis Pasteur over het geval te raadplegen. Deed men dit niet, dan zou hun zoontje binnen enkele weken sterven. Hoewel Pasteur zelf overtuigd was dat zijn serum, zijn geneesmiddel tegen hondsdolheid afdoende was, aarzelde hij geruime tijd. Zijn serum was nl. nog nooit op een mens toegepast. Als het mislukte! Maar als het lukte, zou het zonder twijfel de gehele lijdende mensheid ten goede komen. De smeebeden van de ouders van Joseph Meister en het onbepaalde vertrouwen van zijn medewerkers in zijn kundigheid brachten tenslotte Louis Pasteur tot het besluit zijn serum te gebruiken.

De behandeling duurde 10 dagen. Pasteur verkeerde in angstige spanning. Maar toen was de crisis voorbij en was de kleine Joseph Meister gered. Louis Pasteur had gezegevierd! Later verklaarde Meister, dat hij in die 10 dagen Pasteur 10 jaar ouder had zien worden. Langzaam maar zeker verbreidde de roem van Louis Pasteur zich nu. Van alle kanten werd zijn hulp en raad ingeroepen en ontelbare velen vonden door zijn arbeid genezing.

Toen werd hij zelf door een ernstige ziekte getroffen. Hij herstelde gedeeltelijk maar kreeg niet zijn oude krachten terug. Die waren gesloopt door zijn onvermoeide arbeid. Op de 28e september 1895 stierf Louis Pasteur, die zijn gehele leven in dienst van de mensheid had gesteld. De laatste woorden, die hij tot een van zijn medewerkers sprak waren: "Er is nog zoveel te doen".

N.Becht.

BLADVULLING

WAARD OM TE WETEN

De beroemde operacomponist Rossini (1792-1868) ontving op zekere dag een brief van een kleermaker uit Parijs, die hem schreef, dat zijn kostuum nog eenmaal gepast moest worden. Rossini begreep er niets van. Hij had helemaal geen kostuum besteld en schreef de kleermaker dan ook terug, dat er een vergissing in het spel moest zijn. Een paar dagen later ontving de componist een dankbare brief uit Parijs. De man was geen kleermaker, maar handtekeningenverzamelaar!

N.B.

1	2	3		4	5	6	7		8	9	10		11		
12				13					14						
15				16				17		18		19			20
21			21 ^a							22				23	
24		25		26	27		28		29						
		30					31				32		33		34
35				36		37			38			39			
		40			41			42						43	
44	45			46			47			48	49		50		
51			52		53	54				55				56	57
	58			59				59 ^a	60				61		
	62			63			64		65			66			
67		68				69		70			71				
72				73	74						75				76
		77		78						79			80		
81	82		83		84			85					86		
87							88			89					

HORIZONTAAL: 1. Onderwijsinstituut; 4. Naam van een krantje; 11. Naam van een internaat; 12. Drank; 13. Plaats in Noord-Brabant; 14. Plaats op de Veluwe; 15. Kloosterzuster; 16. waarneming door radiogolven; 18. onderdeel van een fuik; 21. lidwoord; 21a. bez. voorn. woord; 22. 24 uur; 24. jongensnaam; 26. kleine hark; 29. pers. voorn. woord; 30. profeet in het O. Testament; 31. kennis opnemen; 33. wereldtaal; 35. zoogdier; 36. gewricht; 38. inslikken; 40. pers. voorn. woord (Fr.) 41. Loon (mv.) 43. twee medeklinkers; 45. eikenschors; 46. water in Friesland; 47. Twee klinkers; 48. vogel; 51. deel van het gelaat; 53. ontkenning; 55. onderricht (m.v.) 58. teleurgesteld; 59a. loot; 61. plooi, vorm; 62. 2 medeklinkers; 63. zinspreuk; 65. eerstvolgende; 66. metselspecie; 68. echtgenoot; 69. fijn aardewerk; 72. oude lengtemaat; 73. kunstenaar; 75. Europeaan; 78. nacht (Fr.); 79. dadelijk verder (Lat. afk.); 80. voorzetsel; 81. Streek op Sumatra; 84. pers. voorn. woord; 85. plaats in de Betuwe; 87. elpenbeen; 88. muzieknoot; 89. engelse titel.

VERTICAAL: 1. Leervak voor meisjes; 2. het bloeien; 3. Jap. munt; 4. klok; 5. meisjesnaam; 6. niet vol; 7. Ex. koningin van Spanje; 8. water in Friesland; 9. iets wat op school veel gedaan wordt; 10. nodig bij kamperen; 17. deel van een mast; 19. Kon. Mil. Akademie (afk.); 20. namelijk (afk.) 23. niet dezelfde; 25. onderdeel van de wiskunde; 27. waar veel gefluisterd wordt; 28. Klaagzang; 29. bloem; 32. naam onbekend; 33. in memoriam (afk.); 34. gewicht; 37. dierengeluid; 39. heldendicht; 42 op eenmaal; 45. droogoven; 48. leerling (Fr.); 49. dierengeluid; 50. geest, vernuft; 52. scheikundige afk. v. selenium; 54. uitbarsting; 56. geestdrift; 57. holte in muur; 59. pools lansier; 60. proef; 64. het zij zo, goed (Fr.) 66. iemand die een proef afneemt; 67. componist; 70. Zie 43 hor.; 71. meisjesnaam; 74. ruig; 76. wild dier; 77. insect; 79. ongeluksgodin; 82. Zie 65 hor.; 83. begin van een studentenlied; 85. bijwoord; 86. namelijk (afk.)

Kappersbedrijf J.VAN AGGELEN & ZN. * Hoofdstraat Zetten. * Telefoon 251	<u>"HET MEUBELHUIS"</u> Het aangewezen adres voor al uw meubelen en vloer- bedekking. J.LUYENDIJK & ZN. Dorpsstraat 84-86 Elst (Gld. tel.676
Mocht het bestaan, dat U naar Amsterdam zal gaan, denk er dan aan, bij BREEN langs te gaan. De juwelier met een goede naam. Voor eerste klas artikelen van de beste faam. Nieuwendijk 172 - B R E E N - Haarlemmerstr.34 AMSTERDAM	
Het is beslist niet nodig al Uw schoolboeken nieuw aan te schaffen. U kunt 25-40% besparen door zoveel mogelijk gebruikte schoolboeken te kopen. Wij leveren die in goede staat en onder garantie. VAN DIJK's BOEKHUIS - Oudestraat 26 - KAMPEN	

Voor: Handwerken shawls handschoenen nylons naar "MODERN" Zetten	Radio, televisies, stofzuigers. A.WEYS Hoofdstraat 52 ZETTEN
Voor al uw bloemwerk naar Bloemenmagazijn "FLORA" Julianaplein 8 - Zetten Telefoon K 8880-731	Fijne Vleeswaren C.M.SIPMAN Rund- en Varkensslagerij Specialiteit in fijne Worstsoorten. Hoofdstraat 53 - tel.231
KELTUM-PLEET..... Koninklijk!! OMEGA-HORLOGES... Meesterlijk!! HORLOGERIE PEERBOLTE ZETTEN	Levensmiddelenbedrijf Timmer - tel.472 Hoofdstraat 20, Zetten. Uw adres voor levensmiddelen ijs - delicatessen - tabaksartikelen.
Voor ciagetten en versnaperingen etc. uw adres: H.HEYENK Steenbeekstraat 16 Zetten - tel. 427.	L.LOOIJEN Onder Rijkstoezicht gedipl.Schoenhersteller. Hoofdstraat 32 Zetten. - Tel.339.

